

Колишнє дворище діда, Степана Юрчишина, в селі Заячівка на Вінниччині (ліворуч), звідки вирушили в люди його сини Василь, Іван і Семен

Старшого за старанне навчання в земській школі, (праворуч — нинішній її вигляд) учитель відзначив Біблією від Іоанна з написом: «Ученику Василю за усердие»

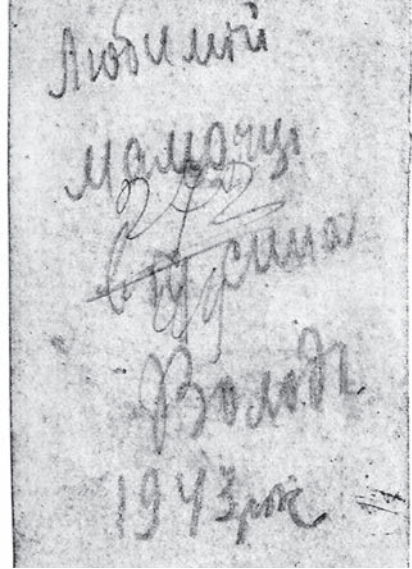
У тій хаті **Василь Степанович** (на фото) одружився з Агафією Гнатівною, тут вони народили сина Володю, майбутнього академіка.

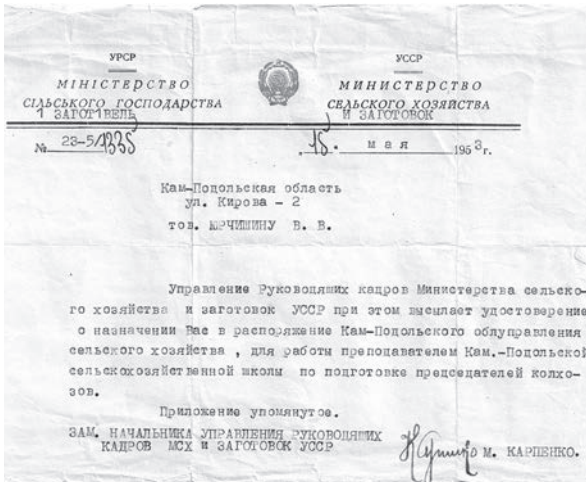
Василь Степанович із фотографією 12-річного сина відступав до Волги і дійшов аж до Польщі. У вересні 1944 року, за два тижні до загибелі, ймовірно, передчуваючи біду, він переслав ці фотографії братові Івану

Єдиний, незабутній
дорогий дитині сиво-
симві Володі
від батька.
20.09.1944р
Польща, Зах.
окр. Варшава.

Володя не зводив очей із фронтних зведень: шукав повідомлення про звільнення рідного краю. У підмосковному Раменському йому, вже 18-річному, дозволили зробити фотографію, яку польовою поштою надіслав матері

Направлення Міністерства сільського господарства і заготівель на роботу викладачем Кам'янець-Подільської сільськогосподарської школи з підготовки голів колгоспів молодого спеціаліста В. В. Юрчишина

Перше хлібне поле вченого-агронома **Володимира Юрчишина**

Весільна фотографія **Володимира і Катерини Юрчишиних**. У злиднях сьомого повоєнного року святкові урочистості мало відрізнялися від скромних буднів. Та найцінніші почуття любові, розуміння і поваги залишилися незгасними

Захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему «Стан і перспективи розвитку садівництва і виноградарства у Придністровських колгоспах Вінницької і Хмельницької областей» в Українській сільськогосподарській академії 1958 року

Таким 43-річний доктор економічних наук **Володимир Васильович Юрчишин** був призначений Міністерством сільсько-го господарства СРСР на посаду ректора Української сільськогосподарської академії

При бабусі **Агафії Гнатівні Юрчишини** виростили сина **Василя** і доньку **Оксану**, а ті примножили рід онуками і правнуками

Ректор **Володимир Васильович Юрчишин** (у центрі) радиться зі своїми досвідченими й авторитетними попередниками з питань удосконалення роботи колективу. Зліва направо: доктор технічних наук, професор **Володимир Савович Крамаров**; доктор сільськогосподарських наук, професор **Павло Дмитрович Пшеничний**; доктор сільськогосподарських наук, професор **Володимир Федорович Пересипкін**; доктор біологічних наук, професор **Сергій Іванович Лебедєв**

За якесь десяти-
річчя Політбюро
і Секретаріат ЦК
Компартії Украї-
ни за сигналами
наклепників двічі
покійно нищили
солідних і компе-
тентних працівни-
ків своїх відділів

Жертви 1976 року

Завідувач відділу сільського господарства ЦК Компартії України **Федан Всеволод Іванович**, визнаний лідер з інтенсифікації агропромислового виробництва в Україні, — незаслужено отримав сувору догану з занесенням до особової картки і звільнений із посади

Завідувач сектору сільськогосподарської науки і навчальних закладів **Фурдіак Олексій Васильович** — несправедливо дістав сувору догану з занесенням до особової справи і звільнений із посади

Завідувач сектору механізації й електрифікації сільського господарства **Полупанов Федір Петрович** — всупереч здоровому глузду виключений із лав КПРС і звільнений із посади директора Науково-дослідного інституту механізації сільського господарства

Жертви 1987 року

Завідувач відділу сільського господарства ЦК **Коваленко Анатолій Дмитрович**, фронтовик, член партії з 1942 року, коли звання комуніста зобов'язувало у числі перших іти під ворожі кулі, — несправедливо отримав сувору догану

Заступник завідувача відділу сільського господарства **Мезенцев Михайло Федорович** — безпричинно звільнений із посади

Інспектор ЦК **Мармазов Євгеній Васильович** — так само принизливо й незаслужено поставлено на вид

Завідувач сектору сільськогосподарської науки і навчальних закладів **Месель-Весельяк Віктор Якович** — несправедливо отримав сувору догану з занесенням до облікової картки і був звільнений із посади

Вони, незважаючи на політичний і моральний тиск, захищали чесних українських науковців від звинувачень наклепників

С. В. Мармазов і В. Я. Месель-Веселяк розповідають авторові книги **Б. Й. Кириченку**, як вони з **В. Д. Великановим** (на жаль, на фото відсутній) готували Секретаріату ЦК Компартії України принциповий документ про свою незгоду з шельмуванням і цькуванням науковців

Очолована **В. Г. Кирилловим-Угрюмовим** Вища атестаційна комісія СРСР, її експертні ради і колегія розглянули захищені в УСХА дисертації і не змінили своєї думки щодо них. Статтю Сахніна «Неоконченна история» в газеті «Известия», після якої секретаріат ЦК винищував своїх працівників, колегія Вищої атестаційної комісії назвала наклепом і образою голови ВАК, його заступника, вченого секретаря і працівників апарату

Гусєв Микола Павлович — із 1965 року заступник голови Держплану СРСР у ранзі міністра. Оцінюючи масштабність здібностей Федана, на одній із нарад пророко сказав: «Якщо Щербицький нехтує такими організаторами, як Федан, то він зруйнує і Україну»

Вітання академіка **В. В. Юрчишина** з 90-річчям колективом Інституту економіки та прогнозування Національної академії наук України

Поздоровлення директора інституту, академіка НАН України **В. М. Гесця**: «Шановний Володимире Васильовичу! З глибокою вдячністю прийміть побажання здоров'я, довголіття, творчих успіхів на благо вітчизняної агроекономічної науки!»

Зі словами вітання і вдячності — учениця і послідовниця академіка Юрчишина, завідувач відділу економіки і політики аграрних перетворень, член-кореспондент НАН України **О. М. Бородіна**

Вітання академіка НААН України **В. Г. Андрійчука**: «Я вдячний долі, що уже понад три десятиліття маю можливість спілкуватися і співпрацювати з видатним ученим економістом-аграрником Володимиром Васильовичем Юрчишином — Людиною-Особистістю, якій органічно притаманні високі загальнолюдські, наукові, духовні, гуманістичні та національно-патріотичні чесноти»

Директор Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки», академік НААН **Ю. О. Лупенко**, вітаючи ювіляра, вручає йому нагрудний знак «Почесний працівник ННЦ «Інституту аграрної економіки»»

Тріумфальне повернення в альма-матер... через 39 років

Ректор університету, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України **С. М. Ніколаєнко** і проректор **С. М. Кваша** від імені багатотисячного колективу щиро вітають академіка **Володимира Васильовича Юрчишину** зі сходженням на вершину наукової Честі і Професійності

Професорсько-викладацький склад Національного університету біоресурсів і природокористування зі щирою радістю зустрічає колишнього ректора академіка Володимира Васильовича Юрчишину з дружиною Катериною Дмитрівною. Зліва направо: професор **О. Ю. Єрмаков**, доцент **М. В. Степаненко**, ректор, професор **С. М. Ніколаєнко**, професор **С. С. Кіраль**, доцент **І. П. Гаврилюк**, кандидат економічних наук **Г. Я. Козак**, професор **В. К. Збарський**, проректор, професор **С. М. Кваша**

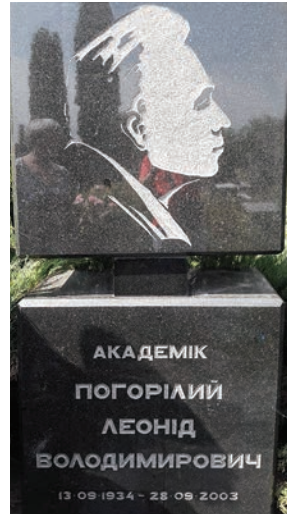
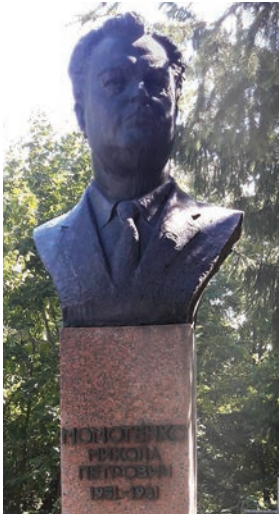

Пісня знімає втому від нелегкої праці, додає нових сил і наснаги. Спеціаліст, який досконало опанував аграрні премудрості та ще й розвинув співочий дар — двічі спеціаліст! На фото: жіночий ансамбль «Октава». Справа наліво: Ніна Мелікова, Інна Цьопич, Юлія Царенко, Тетяна Симоненко, Ілона Романюк

«Погляд на переповнену залу пробудив у мене і Катерини Дмитрівни щемний спогад про нашу скромну студентську юність, почуття гордості за нинішнє студентство та вдячності ректоратам усіх часів за модернізацію навчальної бази університету», — так згадував про цю теплу зустріч академік Юрчишин

Відмінники — гордість Української сільськогосподарської академії

Момотенко Микола Петрович — відмінник, Сталінський стипендіат УСХА, інженер-механік. Був головою Українського об'єднання «Сільгосптехніка». Серце зупинилося від спілкувань із заповзятими перевіряльниками сигналів анонімних наклепників. Пішов у вічність 49-річним

Сологуб Василь Антонович — відмінник, Ленінський стипендіат УСХА, інженер-механік. За півтора десятиліття директорства вивів радгосп ім. Шевченка Києво-Святошинського району в число найкращих господарств України. Не витримав бруду западаливих газетярів і терору примітивних керівників району. Пішов у вічність 59-річним

Погорілий Леонід Володимирович — відмінник, Ленінський стипендіат УСХА, інженер-механік. За три десятиліття створив Український НДІ прогнозування та випробування техніки і технологій для сільськогосподарського виробництва. Його життя вкоротило протистояння беззаконню ринкової економіки. Пішов у вічність 69-річним

Відмінники — взірці для сучасників

Яковишин Леонід Григорович — випускник Уманського сільськогосподарського інституту 1962 року, став одним із найуміліших агрономів і менеджерів континенту. Він, Герой України, в Бобровицькому районі на Чернігівщині заснував компанію «Земля і воля», яка з 33 тисяч гектарів збирає по 300 тисяч тонн зерна, в основному кукурудзи. По суті, Яковишин спроектував і задіяв технологічну систему, яка щорічно з кожного польського гектара забезпечує чистий прибуток, аналогічний вартості 20 грамів золота на Лондонській біржі дорогоцінних металів

Бернацький Михайло Володимирович — випускник Української сільськогосподарської академії 1972 року, став одним із найбільш кваліфікованих інженерів-механіків і менеджерів континенту. Завдяки обдаруванню конструктора й універсального слюсаря він удосконалює робочі органи техніки, яку купує у відомих світових фірм, і компонує агрегати так, щоб зводити до мінімуму витрати. У Полтавській області Бернацький заснував компанію «РостАгро», яка на 10 тисячах гектарів вирощує і доробляє насіння основних культур української селекції. Його зерном засівається близько півмільйона гектарів зернового клину в господарствах України і Білорусії, з яких намолочується до 2,5 мільйона тонн збіжжя. Автори українських сортів отримують від нього винагороду за використання інтелектуальної власності

Тесленко Людмила Степанівна — учителька за покликанням, за прикладом і настановами мами Євгенії Олександрівни. Майже за піввіку роботи в Києво-Печерському ліцеї № 171 «Лідер» досконало навчила англійської мови понад тисячу учнів, які понесли у світ український досвід і зразки національної ментальності. Скажімо, тільки одна родина Кириченків щиро вдячна їй за англомовність дітей Світлани й Олександра, та онуків Максима й Леоніда

Миколі й Анастасії Корнунтякам (крайні ліворуч і праворуч), відмінникам, талановитим солістам Львівського національного академічного театру опери та балету імені Соломії Крушельницької лелека приніс донечку **Соломію**. Протоіерей **Микола Бобик** довірив вводити її у православне таїнство хрещеним батькам — **Ользі Дутчак**, відмінниці навчання в музичній академії, артистці, скрипальці оркестру Львівської опери, та **Остапу Дмитришину**, власнику трьох червоних медичних дипломів, самобутньому терапевту-реабілітологу, здатному повертати травмованому працездатність навіть тоді, коли лікарі пророкують йому каліцтво

Соломієчка починає життєвий шлях із духовної вершини відмінників, у той час як її тато й мама піднімалися на національну оперну сцену від тракторних і польових станів своїх працелюбних батьків, відмінників «університету виживання» періоду перебудови